

YANIMDA KAL

Sustukça çoğalıyordun dertler
Beter ol diyordun
Dost görünün düşman,
Konuştuğun batıyordu insan
İnsan sarrafına itaatkâr
Boynunun borcu yaşamak
En güzel mevsim ise ilkbahar
Yaşamak sevmek kadar
Beklemek nisanda Aşk ...
Ve kartpostallarda kalan
Kar manzarası gibi
Kaçır beni kıştan
Üşümek istemiyorum artık
Bak sustukça
Çoğalıyor dertler
Konuştuğun batıyor insan
Ve bütün bunlar
Biliyorum ki yalnızlıktan..
En güzel mevsim ise ilkbahar

Yüreğini aç bana
Gitme yanımda kal ....

Alper ÖZSAKINÇ

ZOR

Öfke sıcak gün dağınık
Sağanak bir yağmurda
Geliyor
Hiç beklemediğin ayrılık..
Gömleğinin yakası iliki
Saçları altın rengi
Rua'da yalnız bir kadın
Senin dilinde konuşuyor
Sanki ;
Satılmış duygular
Dönüşü olmayan bir yol
Neden sol yanım
Neden bu kadar zor ..

Alper ÖZSAKINÇ

Nisan

bir nisan yağmuru dolandı boynuma
sömürüyor kalbimi yaylaya
göçen yaza
çapraz dövüyor kirplikleriyle
hamle üstüne hamle
ağrı, nabzını vuruyor
kentnin kasıklarına
gülüyor gökkuşağına dönüyor
ince kabızlı bir tabanca oluyor bazen
parmaklarının arasında
güven veriyor
patlıyor
korkutuyor

bir nisan yağmuru dolandı boynuma
kaçsam boynum onda kalıyor
kör gidiyor yalın kılıç sözcükler üstüne
devetabanına dönüyor
konuşuyor korkutuyor
korkutuyor susunca
her telinde inliyor anadolu
küfürbazın
sahilde yıldızlar bir dünya
bana sadece o güven veriyor
ağlıyor
anne oluyor
gülüyor
düşlerim oluyor

Hüseyin Avni CENGİZ

eller

uzat ellerini ey sevgili
son bir kez koklayayım
öpeyim parmak uçlarından
kalbimde en son
bu ürperiş kalsın

uzat ellerini ey sevgili
avuclarına kelebekler kondurayım
yüreğinden haber getirsinler
acıları seçip alayım içlerinden
aklımda en son
sevincin kalsın

uzat ellerini ey sevgili
ellerim yaban elleri değil
yeniden tutabilirsin
tutabilirim yeniden
öyle uzağa atılası değil
bırak ey sevgili
masal tadında bir sevda içinde
ellerim ellerinde kalsın

Turan BORANOĞLU

Cebeci İstasyonu ve Sen

Cebeci İstasyonunda bir akşam üstü
İncecikten bir yağmur yağıyordu yollara
Yeni baştan yaşıyorduk kaderimizi
Sıcak bir kara sevda
Yüreğimizin başında bağdaş kurup
oturmuştun;

Acımsı, buruk.
Mühürlenmişti ağızımız bir sessizlik
içinde
Sessizliği üstümüzden atamıyorduk
Bir saçak altında kararsız, yorgun
Saatlerce duruyorduk
Kimse görmüyordu bizi

Cebeci İstasyonunda bir akşam üstü
Yeni baştan yaşıyorduk kaderimizi
Cebeci İstasyonunda bir akşam üstü
Bir başka türlüydü bu insanlar
Sen bir başka türlüydün
Gözlerin yine öyle bir bilinmez renkтейdi
Gözlerin gözlerimde erimekteydi
Bir mermer heykel gibi yanımda
duruyordun
Beni bırakma diyordun

Meyhane sarhoşları gibi sırlıklam
Bir yalnızlık duyuyorduk
Ağlıyordun, ağlıyordun...

Cebeci İstasyonunda bir tren
Nefes nefese soluyordu
Gerilmiş bir keman teli gibiydik

Ankara Kalesi'nde bir eski çalar saat
Bilmem kaç vuruyordu
Bir yağmur yağıyor inceden ince
İçimizdeki binbir düşünce
Harmanlar misali savruluyordu
İslanmış bir ceylan yavrusu gibi
Tiril tiril titriyordun
Gitsek gitsek diyordun.

Yüreğimin atışından deli gönlümce
Sırlı sıklam, paramparça, permpereşan
Türküler söylüyordum
Ağlıyordun, ağlıyordun...

Şimdi, şimdi seni düşünüyorum
Cebeci yollarında rüzgarlar esiyor, serin
Paramparça düşmüş gönül ufkuma
İki yıldız gibi gözlerin
Gel Ey çığırime sapanan hançer
Gel ey yüreğime oturmuş kurşun
Göçmen kuşlar gibi çok uzaklardan
Gel artık
Ne olursun

Yavuz Bülent BAKİLER

YUSUF

-Abime-

hayatıma anlam katan cümlelerim daha uzunken,
kelimelerim
daha pürüzsüz ve daha cana yakındı
vuslata adanmış yüreğine
yeniden aylık şarkları söyletmeye kıyamam Yusuf
dipsiz kuyular çağırın beni
sen uçurtmanı yüzdür çöl sıcaklığında
bulurum seni!

boş inançların bin bir çelişkiyle hayata tutunan
iblis bilmeceleleri
ve yüreksizlerin tapındıkları her güneş
karanlıkların öp öz ikiz kardeşi
gömleğine hangi ceylanın kanı sürüldü Yusuf
madem gördüğün sahil bir rüya
bırak incelendiği yerden kopsun
bu kaypak dünya!

biz sabir denizini yağmur kadar severken
bir Kevser serinliği
kırlan yüreklerimizi ısıtır
yandıkça serinler ve serinledikçe yanar bu yürek
gömleğini hep arkadan yırttılar Yusuf
kadere eyvallah, var bir hikmeti
n'olur kulak asma benim kaygılanma
yok bi kıymet!

yorma merhametini
saçlarının aynalara söylediği şarkıların mırıldan
ihanetler kuşatırken nefsinin heykelini
sen gülümsemeye meylet gece yanlarında
neden hep dipsiz kuyular sana taliptir Yusuf
gökteki kuşlarla uçsun gözlerin
bir kaderden bir kadere koşarken
sevin!

Mehmet EKİCİ

Boşuna

Haydi üfür! Sur'a üfler gibi gözlerime
Kemiklerimi kaynat dağlar gibi birbirine
Bir fidanı diker gibi, toprağına son nefeste
Haydi! getir gecenin sabahında uykularımı
Ram olurken sana ruhum, tüm benliğimle
Kıyametimi kopart benim.

Mustafa PARLAK

*Bugünlerde yüreğimdeki bu ince sızıyı,
Dilimin ucuyla bulutlara çizmek istiyorum.
[m.e]*

Yeniden Söyleme Denemesi

VE AĞLAR MISIN, BEN DÜŞÜNCE MECNUN?

Ve ağlar mısın, ben düşünce mecnun
Güzelim, tekrar et lütfen sözünü
Eğer üzülürsen söyleme, kalsın
İstemem acıya boğmak özünü

Umutlarını kayıp, kalbimse kırık
Akıyor göğsümden buz kesen kanım
Ki ben yitdiğimde yalnızsın artık
Mezarımda iç çektiğin solanım

Yine de sanki bir huzur yalımı
Keder bulutumdaki kordur parlayan
Bir an dindiriyor acılarımı
Kalbimin kalbimle atması inan

Ah leydim, ne mutlu o gözyaşı ki
Artık ağlayamaz biri içindir
Böylesi iki kat daha değerli
Böylesi iki kat daha güzeldir

Tatlım, bir zamanlar kalbim sıcaktı
Seninkiler kadar hoş duygularla
Albeninin büyüdü ah, bıraktı
Geride; kederli, sefil budala

Sen yine de ağlar mısın arımdan
Güzelim, tekrar et lütfen sözünü
Eğer üzülürsen söyleme, kalsın
İstemem acıya boğmak özünü

George Gordon Byron

Türkçe Söyleyen:

Hüseyin Avni CENGİZ

SANA SIĞINIRIM

Sen Ulusun, çok yücesin,
Rabbim sana sığınırım.
Her şeyi gören, bilensin,
Rabbim Sana sığınırım.

Gittiğim kötü yollardan,
Kırdığım tüm insanlardan,
Üzdüğüm bütün canlardan,
Rabbim Sana sığınırım.

Bilerek yaptıklarımın,
Bilmeden saptıklarımın,
Kötü huy kaptıklarımın,
Rabbim Sana sığınırım.

Rızkın bol, her şey verirsin,
Tövbe edenini seversin,
Suçumuzu affedersin,
Rabbim Sana sığınırım.

Dünya boş, gelip geçici,
Her gelen geri gidici,
Yozcu, bunu ne bilici,
Rabbim Sana sığınırım.

Hakan YOZCU

Aşk İki Kişiliktir

Değişir rüzgarın yönü,
Solar ansızın yapraklar;
Şaşırsın yolunu denizde gemi,
Boşuna bir liman arar.
Gülüştü bir yabancının,
Çalmıştır senden sevdiğini;
İçinde biriken zehir,
Sadece kendini öldürecektir;
Ölümdür yaşanan tek başına
Aşk iki kişiliktir.
...

Ataol BEHRAMOĞLU

Kar ve Ben

Esiyor tane tane yine beyaz bir rüzgar.
Söyleyin hangi kuşun kanatları yolundu?
Yine hangi ağaçtan döküldü bu yapraklar?

Yağan beyaz bir sükut, bir mahşerdir sanki kar!

Bir hicret sevdasıdır ruhumu sardı yine.
Ruhum gibi pervasız yoldaşlar da bulundu.
Ruhum karıştı gitti bu kar tanelerine;

Şimdi yağan kar değil, ruhumdur kar yerine.

Cahit Sıtkı TARANCI

Kar Yağıyor

Lambayı yakma, bırak,
sarı bir insan başı
düşmesin pencereden kara.
Kar yağıyor karanlıklara.
Kar yağıyor ve ben hatırlıyorum.
Kar...
Üflenen bir mum gibi söndü koskocaman ışıklar..
Ve şehir kör bir insan gibi kaldı
altında yağan karın.

Lambayı yakma, bırak!
Kalbe bir bıçak gibi giren hatıraların
dilsiz olduklarını anlıyorum.
Kar yağıyor
ve ben hatırlıyorum.

Nazım Hikmet

KAR ŞİİRİ

**Karın yağdığını görünce
Kar tutan toprağı anlayacaksın
Toprakta bir karış karı görünce
Kar içinde yanar karı anlayacaksın**

**Allah kar gibi gökten yağınca
Karlar sıcak sıcak saçlarına değince
Başını önüne eğince
Benim bu şiirimi anlayacaksın**

**Bu adam o adam gelip gider
Senin ellerinde rüyam gelip gider
Her affın içinde bir intikam gelip gider
Bu şiirimi anlayınca beni anlayacaksın**

**Ben bu şiiri yazdım aşık çeşidi
Öyle kar yağdı ki elim üşüdü
Ruhum seni düşününce ışıdı
Her şeyi beni anlayınca anlayacaksın**

Sezai KARAKOÇ

KAR ALTINDA HÜZÜN DENEMESİ

Dünyanın en uzun hüznü yağıyor,
Yorgun ve yenilmiş insanlığımızın üstüne.
Kar yağıyor ve sen gidiyorsun,
Ağlar gibi yürüyerek gidiyorsun,
Belki bulmağa gidiyorsun kaybettiğimizi
O insan ve tabiat çağını.

Dön bana ve dinle!
Kuşlar uçuşuyor içimde.
Loş bir keman solosu gibi
Kuşların uçtuğunu içimde,
Dön bana ve dinle.

Karanlık denizlerin dibinde,
Birtakım incilerin olduğunu
Birtakım incilere ve hatıralara
Neden bağlı olduğumuzu unutma.

Duy beni ve dinle!
Denizler boğuşuyor içimde.
Unutma diyorum ama sen anla,
Anlat bizim de yaşamak istediğimizi onlara...

Erdem BAYAZIT

KAR

Kardır yağan üstümüze geceden,
Yağmurlu, karanlık bir düşünceden,
Ormanın uğultusuyla birlikte
Ve dörtünela, dümdüz bir mavilikte
Kar yağıyor üstümüze inceden

Sesin nerde kaldı, her günkü sesin,
Unutulmuş güzel şarkılar için
Bu kar gecesinde uzaktan, yoldan
Rüzgâr gibi tâ eski Anadolu'dan
Sesin nerde kaldı? Kar içindesin!

Ne sabahtır bu mavilik, ne akşam!
Uyandırmayın beni uyanamam.
Kaybolmuş sevdiğimiz aşkına,
Allah aşkına, gök, deniz aşkına
Yağsın kar üstümüze buram buram

Buğulandıkça yüzü her aynanın
Beyaz dokusunda bu saf rüyanın
Göge uzanır -tek, تنها- bir kamış
Sırf unutmak için, unutmak ey kiş!
Büyük yalnızlığını dünyanın.

Ahmet Muhip DIRANAS

Kar Kasidesi

...
Dinmez boşluklarda karın soğuk ve sürekli ısrarı
Yumuşak hantallığıyla kaplayışı uçurumları
Kül mavisi bir pus ufka bir perde çeker de
Kayıp kervanlar belirir uyandırıp korkunç hanları
Duyulur batmış şehirlerin boğuk sabah ezanları
Kılıç gibi bir mehtabın yarattığı o depremdede

Getirip akla çocukluktan bilinmez hangi soruları
Kar gecesini uyandırır ölüme değgin korkuları
Yalnızlık bir samanyoludur genişler düşüncede

Atilla İLHAN

SİMURG'UN HİKAYESİ

Kuşların mazeretlerini dinleyen hüthüt, hepsine ayrı ayrı, doğru, inandırıcı ve ikna edici cevaplar verir. **Simurg'un** olağanüstü özelliklerini ve güzelliklerini anlatır. Hüthüt söz alır ve sunları söyler. Söyledikten, ayna ve gönlü aşmandan ilginçtir: **Simurg**, ancak meydana gelmezdi hiç gölgesi olur muydu? **Simurg** gizli olsaydı hiç âleme gölgesi vurur muydu? Burada gölgesi görünür her şey, önce orada meydana çıkar görünür. **Simurg'u** görecektir gözün yoksa, gönlün ayna gibi aydın değil demektir. Kimsede o güzelliği görecektir göz yok; güzelliğinden sabrımsız, takatımız kalmadı. Onun güzelliğiyle aşk oyununa girilmek mümkün değil. O, yüce lâtüfıyla bir ayna icad etti. O ayna gönlüldür; gönlü bak da, onun yüzünü gönlüde gör! **Hüthütün** bu söylediklerine ikna olan kuşlar, yine onun rehberliğinde **Simurg'u** aramak için yola koyulurlar.

ALINTI

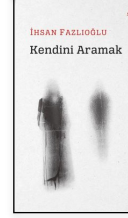
• Hiçbir insan değerli bulunduğu şeye hakaret etmez; tersine ulular. İşte bundan dolayıdır ki, mensubiyetini aşagılama öncelikle kendini aşagılamakla başlar. Bir kişi ancak ait olduğu kültürün şahs-ı manevisi bulunan kavramlarını kaybetmişse o kültürü aşagılar. Bu nedenle, vicdanları terbiye etmeden yalnızca idrakleri eğiten milletler, kültürler kendi mensupları tarafından aşagılanmaya hazır olmalıdırlar.

• Şuur kelimesinin tarih içerisinde kendisine yüklenen pek çok anlamının içinden en derinini yakalamak, günümüz sorunlarını tespit için elzemdir.

• Günümüzde şuarsızlığın idamesi için devreye sokulan tüm eylemleri bir deyişle özetleyebiliriz: "Hayatı çoğaltmak" Hayatı çoğaltmak için ise yapılması gereken şey: "İnsanın isteğinin artırılması, beslenmesi ..."

• İnsanın isteğinin sürekliliği için ihtiyaçlarını sürekli kılmak yeterlidir. Sürekli ihtiyaç hisseden insan sürekli isteyecek; sürekli isteyen insan ise sürekli ihtiyaç duyacaktır. Sürekli ihtiyaç sürekli istek denklemini hayatı çoğaltacak, insan tatminsiz bir isteme küpü haline gelecektir. Böyle bir insan şimdiyi mutlaklaştırır, dünü ve yarını "şimdisini" tehdit eden birer unsur olarak görür; geçmişten kaçır, gelecekte ise korkar. Şimdisini, boşluk bırakıp bir an kendiyile yalnız, kendi başına kalmamak için alabilirdiği doldurur zaman doldurma, geçirme ve öldürme bunun için elden geldiğince değişik meşguliyetler yaratır; tıkanırdığı yerde hoşluğu gürlütlüyle kapatır. Çağdaş yaşamın insanın kendi bereyselliğini unutmasına neden olan bir günlük diliminde yer alan gürlütlülere söyle bir bakmak yeterlidir.

KİTAP OKUMA NOTLARI

KENDİNİ ARAMAK
İhsan Fazlıoğlu
1966 yılında Ankara'da doğdu. 1985, Kadıköy İmam Hatip Lisesi'ni 1989 İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nü bitirdi. 1987-1990 yılları arasında İslam Tarih, Sanat ve Kültür Araştırma Merkezi (IRCICA) yazmalar bölümünde çalıştı. 2005 yılında Felsefe Tarihi alanında doçent unvanını aldı. McGill Üniversitesi, İslam Araştırmaları Enstitüsü'nde (Kanada/Montreal) misafir öğretim üyesi olarak bulundu.

• Geçmişte ve günümüzde sömürgeci kapitalist güçlerin en çok düşman oldukları ve en çok dikkat ettikleri şey tarih bilincidir. Yine bu gerekçelerle sömürgecilerin işgal ettikleri topraklarda yaptıkları ilk iş o topraklarda yaşayan halkların tarih tasavvurunu ve bilincini değiştirmektir. Çünkü tarih, insanın yaşadığı toprakta kurduğu ilişkinin, girdiği dostluğu, yaptığı kavranın adıdır.

• İnsan, toprağının şuurunda olduğu müddetçe o topraklar üzerinde yabancı birisinin olmasını, o toprakları yabancı birisinin çignemesini kabul etmez. Bu nedenle sömürgeciler, teorisyenlerini dinleyerek işgal ettikleri yerlerin sakinlerini kimliksizleştirmişlerdir. Onları kendilerini hatırlatacak anıların, maddi ve manevi işaret ve sembollerden arındırılmışlar, sömürgecilere itiraz hakkı tanıyacak bir tarihi bölünce muhatap olmaktan alıkoyacak her türlü tedbiri almışlar; kısaca insanları kendilerini hatırlamalarına neden olacak tüm aynaları kırmışlardır. Bu eylemi, güçlü tarihe sahip ülkelerde bizzat kendileri değil işbirlikçileri eyleme gerçekleştirmişlerdir.

[Kitap'tan alıntılar.]

Kanalboyu/MALATYA

Kar Musikileri

Bin yıldan uzun bir gecenin besitesidir bu;
Bin yıl sürecek zannedilen kar sesidir bu.
Bir kuytu manastırda dualar gibi gamlı,
Yüzlerce ağzıdan koro halinde devamlı,
Bir erganun ahengi yayılmakta derinden...
Duydumsa da zevk almadım İslav kederinden.
Zihnim bu şehirden, bu devirden çok uzakta,
Tanburî Cemil Bey çalıyor eski plakta.
Birdenbire mes'udum içirmek hevesiyle,
Gönlüm dolu İstanbul'un en özlü sesiyle.
Sandım ki uzaklaştı yağın kar ve karanlık,
Uykumda bütün bir gece Körfezdeyim artık!

Yahya Kemal BEYATLI

ATALAR SÖZÜ Herkesin yorulduğu yere han yapılmaz.

merhamet

Acıma, esirgeme, koruma, sevgi gösterme, yardım etme. İnsanı başkalarına iyilik ve yardım etmeye yönlendiren acıma duygusu. İnsanlardaki merhamet, Allah'ın rahmet ve merhametinin bir tecellisi, bir yansımasıdır.

LUGATÇE

